

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Udkast til rapport fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om delegationsbesøg i Danmark

ORDFØRER: Martine ROURE

1. Indledning – Baggrund for besøget

En delegation på seks parlamentsmedlemmer rejste til Danmark, hvor to danske medlemmer af Europa-Parlamentet, der allerede var på stedet, sluttede sig til delegationen (jf. deltagerliste - bilag 1). Missionen blev ledet af Panayiotis DEMETRIOU (PPE-DE), og ordfører var Martine ROURE (PSE). Besøget fandt sted den 10. og 11. april 2008.

Besøget i Danmark fandt sted inden for rammerne af en række besøg foretaget af medlemmerne af LIBE-udvalget, for at disse ved selvsyn kunne se forholdene for internerede indvandrere og asylansøgere i Den Europæiske Unions forskellige medlemsstater. Besøget i Danmark fulgte efter udsendelsen af tilsvarende delegationer til Italien (Lampedusa), Spanien (Ceuta og Melilla, De Kanariske Øer), Frankrig (Paris), Malta, Grækenland (Samos og Athen), Belgien, Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Polen.

Formålet med alle disse besøg var at indsamle oplysninger, få et direkte indblik i forholdene ved modtagelsen af indvandrere og asylansøgere og at forstå, hvordan forskellige EU-forordninger og direktiver anvendes:

- Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne¹ (modtagelsesdirektivet)
- Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne² (proceduredirektivet)
- Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne³ (Dublin II-forordningen)

¹ EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18-25.

² EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13-34.

³ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1-10.

Besøgene havde ligeledes til formål at udveksle synspunkter med de statslige myndigheder og repræsentanter for civilsamfundet.

Medlemmerne af LIBE-udvalget ønskede at sende en delegation til Danmark for at opnå en bedre forståelse af situationen i forbindelse med modtagelse af indvandrere og asylansøgere i landet. Delegationens medlemmer er imidlertid opmærksomme på, at situationen i **Danmark på indvandrings- og asylområdet er anderledes i forhold til de øvrige medlemsstater.**

I henhold til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark kun i foranstaltninger i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedrørende visumpolitikken.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, **deltager Danmark ikke** i vedtagelsen og anvendelsen af følgende instrumenter:

- ✚ Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne² (**modtagelsesdirektivet**)
- ✚ Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne³ (**proceduredirektivet**)

Med hensyn til forordningerne om Eurodac⁴ og Dublin II⁵ har det været nødvendigt at udarbejde en international aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark⁶ og en protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Island og Norge^{7 8} for at give Danmark mulighed for at deltage. Siden 2006 **har Danmark været omfattet af Dublin II- og Eurodac-forordningerne** for så vidt angår forbindelserne med Det Europæiske Fællesskab på den ene side og med Island og Norge på den anden side, men Danmark deltager ikke i andre foranstaltninger, der vedtages på europæisk plan inden for den fælles asylopolitik.

2. Programmet for delegationen

¹ Ifølge protokollens artikel 7 kan Danmark til enhver tid trække sig ud af tillægsprotokollen til Amsterdamtraktaten om Danmark og deltage i alle foranstaltninger i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

² EUT L 031 af 6.2.2003, s. 0018- 0025.

³ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 0013-0034.

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003. Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsskibborger i en af medlemsstaterne⁵ (Dublin II-forordningen)

⁶ KOM(2004)594.

⁷ KOM(2005)131.

⁸ Europa-Parlamentet afgav udtalelse om Rådets afgørelse af 21. februar 2006 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om udvidelse af bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsskibborger i en af medlemsstaterne, og Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen til også at omfatte Danmark.

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender stod bag denne udtalelse. Udvalget vedtog betænkningen af Martine Roure: - godkendelse af den foreslåede aftale - høringsprocedure.

Besøget var koncentreret om tre centre:

- asylcentret Sandholmlejren (åbent modtagelsescenter ledet af Dansk Røde Kors)
- interneringscentret for indvandrere i Sandholmlejren (eneste interneringscenter i Danmark, hører under Justitsministeriet)
- centret i Kongelunden (åbent modtagelsescenter ledet af Dansk Røde Kors)

Delegationens program omfattede ligeledes i kronologisk rækkefølge:

- et møde med organisationer og ngo'er, der er aktive på indvandrings- og asylområdet i Danmark, hvoraf nogle havde rettet henvendelse til LIBE-udvalget i 2006 (den 10. april 2008)
- et kort besøg på Røde Kors' hovedkvarter i København
- et møde med departementschef i Integrationsministeriet, Claes NILAS.

Forud for rejsen til Danmark modtog delegationen en større mængde oplysninger fra organisationer som SOS Racisme-Danmark, Amnesty Internationals danske afdeling og Bedsteforældre for asyl, og det vil den gerne takke dem for mange gange.

Delegationen blev ledsaget af Europa-Parlamentets audiovisuelle tjenester, der samarbejdede med et lokalt tv-hold og en fotograf. Tanken var at præsentere denne europæiske aktivitet over "Europe by satellite" (EbS). Besøget blev grundigt dækket af medierne. Journalisterne, fotografen og tv-holdet fik adgang til de åbne centre. Medlemmerne af Europa-Parlamentet afholdt en pressekonference på besøgets sidste dag, den 3. april 2008.

3. Møde med ngo'erne

Den første dag mødtes delegationen med repræsentanter for ngo'er, der regelmæssigt besøger centrene og/eller er aktive på asyl- eller indvandringsområdet (se bilag 3). Ngo'erne var meget velorganiserede og havde fordelt indlæggene mellem sig, så de hver især kunne fremlægge et centralt aspekt af deres bekymring over den danske asyl- og indvandringspolitik. Denne præsentation omfattede ligeledes vidnesbyrd fra en kvinde og en mindreårig, der bor på centret i Sandholmlejren.

Ngo'erne indledte med at præsentere den henvendelse, de havde rettet til LIBE-udvalget, for at få det til at besøge de danske asylcentre. Organisationerne gav rent faktisk udtryk for, at de ikke føler, at regeringen lytter til dem, og at de håber på, at regeringen vil lytte til bemærkninger fra en delegation fra Europa-Parlamentet. De mente, at visse aspekter af den danske asyllovgivning strider mod landets internationale forpligtelser til beskyttelse af menneskerettighederne såsom principperne om ikkediskriminering og respekt for den menneskelige værdighed, der er indskrevet i den europæiske menneskerettighedserklæring.

Derefter gjorde ngo'erne opmærksom på følgende problemer:

- Antallet af asylansøgere er faldende i Europa i almindelighed. Og selv om to lande som Danmark og Sverige har traditioner, der ligner hinanden, modtager Danmark kun meget få flygtninge sammenlignet med Sverige. Ngo'erne oplyser, at Danmark og Grækenland har den ringeste beskyttelse for irakere i Europa.
- Siden 2002 har man kunnet iagttage en stramning af den danske asyllovgivning, navnlig med **fjernelsen af statussen som "de facto"-flygtning** (svarende til den

subsidiære beskyttelse på europæisk plan). Ngo'erne kritiserer, at Danmark anlægger en meget restriktiv tolkning af definitionen på flygtningebegrebet i artikel 1A i Genève-konventionen fra 1951 og artikel 3 i den europæiske menneskerettighedserklæring. Resultatet af denne restriktive tolkning er, at det bliver stadig vanskeligere at opnå flygtningestatus i Danmark. F.eks. bliver langt størstedelen af irakerne nægtet flygtningestatus. Visse personer bliver nægtet flygtningestatus, men kan heller ikke udvises til deres oprindelsesland på grund af det internationale non refoulement-princip og indirekte beskyttelsen mod enhver risiko for tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling. De forbliver derfor i landet på "tålt ophold", men uden nogen juridisk status. Disse personer befinder sig i et fuldkomment juridisk tomrum, og uden juridisk status kan de ikke bo uden for Røde Kors' modtagelsescentre og kan heller ikke arbejde lovligt. De tilbringer derfor mange år, op til årtier, i denne situation med juridisk usikkerhed. Denne ventetid er meget lang, og usikkerheden om både deres juridiske status og deres fremtid er en betydelig stressfaktor. Ngo'erne skønner, at denne praksis har til formål at afskrække mulige asylansøgere fra at komme til Danmark.

- Personer, der har fået afslag på deres asylansøgning, og som nægter at rejse frivilligt, bliver omfattet af "**motiverende foranstaltninger**" for at tilskynde dem til frivilligt at vende tilbage til deres oprindelsesland. Disse foranstaltninger omfatter fratagelse af lømme penge, idet der kun udbetales penge til mad, samt pligt til at møde op hos politiet to gange om ugen. Efter nogle få uger flyttes de pågældende personer til et udsendelsescenter og kan oven i købet blive flyttet til et interneringscenter. Tidligere betød disse motiverende foranstaltninger også, at man ikke selv kunne lave mad og havde pligt til at spise i modtagelsescentrenes kantiner. Dette krav findes ikke længere. Ngo'erne er bekymrede over, at beslutningen om at vende tilbage flyttes fra medlemsstaten til asylansøgeren. Det virker uacceptabelt, at Danmark, fordi landet ikke selv kan udvise disse personer på grund af folkeretten, anbringer dem i en usikker situation, der har til formål at presse dem til frivilligt at vende tilbage til et land, hvor de er truet.
- Flygtningenævnet, som har ansvaret for at behandle asylansøgningerne, har ikke samme beføjelser som en almindelig domstol. Det kan kun træffe endelige afgørelser, som ikke kan appelleres. Dette giver således et **problem med at garantere en reel adgang til retsvæsenet** for asylansøgerne. Flygtningenævnet består i øvrigt kun af tre personer (mod tidligere syv): en dommer, en repræsentant for Advokatsamfundet og en repræsentant for det kompetente ministerium. Der er ikke mulighed for at indbringe afgørelsen for Ombudsmanden.
- Man kan konstatere et stort antal **psykiske lidelser** hos asylansøgerne i Danmark på grund af deres meget lange ophold på modtagelsescentrene og de mange år, som de tilbringer i juridisk usikkerhed og uden nogen form for beskyttelse. Der udstedes kun kortvarige opholdstilladelser ved alvorlig depression, og de skal i øvrigt fornys regelmæssigt. Situationen for børnene er særligt problematisk, fordi de lider dobbelt under tingenes tilstand: Deres udvikling påvirkes af deres forældres psykiske lidelser, og de udvikler selv psykiske lidelser, der påvirker deres skolegang. Nogle børn af asylansøgere siges således at have forsøgt at begå selvmord i Danmark. Men kun få af børnene har mulighed for at gå til psykiater, og nogle af dem er for påvirkede af situationen til at kunne forlade asylcentret. Den eneste løsning på denne situation vil være at indlede et omfattende rehabiliteringsprogram, som kun kan gennemføres, hvis disse personer får tilladelse til permanent ophold i Danmark.

- **Adgang til en almindelig uddannelse:** Det er Røde Kors og kommunen, der står for undervisningen af børnene på asylcentre. Af 200 børn følger kun 85 en normal skolegang i de danske skoler, mens 115 går på centerskoler, der administreres af Røde Kors. På disse skoler opdeles børnene i grupper på 12 elever med en maksimal indbyrdes aldersforskel på tre år. Det er vanskeligt at opretholde de normale standarder for undervisning og akademiske fremskridt, for børnene skifter ofte klasse, i gennemsnit seks gange. Børnene må i øvrigt ikke tage en afsluttende eksamen efter endt skolegang og får derfor ikke noget eksamensbevis. Dette betyder, at hvis de vender tilbage til deres oprindelsesland, har de ikke noget eksamensbevis, og hvis de bliver i Danmark, har de ingen adgang til de videregående uddannelser. For at få adgang til en normal skolegang på en dansk skole skal man forhandle fra sag til sag med kommunen, som har mulighed for at afslå anmodningen. Efter det fyldte 17. år er uddannelsesmulighederne meget begrænsede.

En ung pige, der bor i Sandholmlejren, fortæller om de negative følger, dette har haft for hendes egen uddannelse, hun har problemer med at huske sit modersmål, men også med at lære dansk og engelsk.

- Asylansøgerne **flyttes regelmæssigt mellem forskellige centre** (modtagelsescentre, opholdscentre, udsendelsescentre og specialcentre for sårbare personer), for man har reduceret antallet af centre til behandling af asylansøgerne pga. det faldende antal asylsøgere og for at nedbringe omkostningerne. Dette giver problemer med integrationen og den korrekte opfølgning på sagerne samt for børnenes undervisning. Ngo'erne skønner, at regeringen med denne praksis ønsker at anbringe de pågældende i en stressende situation for at tilskynde dem til at vende frivilligt tilbage til deres land.
- **Internering:** 83 personer er interneret på tidspunktet for besøget, herunder 22 asylansøgere, af to årsager: manglende samarbejde ved identificeringen og risiko for flugt efter en udvisningsafgørelse. En fjerdedel af de internerede er omfattet af Dublin-overførselsproceduren, og halvdelen er interneret med henblik på udvisning. Ngo'erne beklager den praksis, hvor myndighederne i visse tilfælde kun tilbageholder familiens overhoved for at blokere hele familien.
- **Adgang til arbejde:** På grund af deres manglende juridiske status kan asylansøgere og personer på tålt ophold ikke arbejde. Nogle kan blive bedt om at arbejde inde på selve modtagelsescentret. Nogle arbejder sort. De risikerer øjeblikkelig udvisning og forbud mod at vende tilbage i et år for at arbejde sort.
- **Adgang til oversættelse og tolkning** er ikke altid garanteret, for samtalerne tolkes ikke. Desuden stilles der ingen krav til tolkenes formelle sprogkundskaber.
- **Forsvundne børn, der er ofre for menneskehandel:** ved overførsel i henhold til Dublin II-forordningen bliver børnene sendt til medlemsstater, hvor der findes menneskesmuglere, og forsvinder. Organisationerne forsøger at følge børnenes spor og har indberettet denne situation for udvalget for barnets rettigheder, men antallet af forsvindinger vokser stadig. Organisationerne kræver, at forordningens solidaritetsklausul tages i anvendelse for disse børn for at sikre barnets bedste interesser.
- Der **mangler statistikker** over uledsagede mindreårige.

- Danmark har indgået **tilbagetagelsesaftaler** med en lang række oprindelseslande, undtagen Irak og Somalia.

4. Besøg på centrene

Modtagelsescenter for asylansøgere, Sandholmlejren²

Ved ankomsten til centret blev delegationen modtaget af foreningen Bedsteforældre for asyl, der var udklædt som et kor i en græsk tragedie. Foreningen har gennemført denne demonstration hver søndag ved indgangen til Sandholmlejren i over seks måneder for at protestere mod den usikkerhed, som familierne i Sandholmlejren befinder sig i.

Asylcentret i Sandholmlejren er det største i Danmark, og det er ligeledes her, alle asylansøgere sendes til, når de første gang ankommer til Danmark.

Spontane asylansøgere, der indgiver en skriftlig ansøgning, sendes til indkvarteringscentret i Sandholm, hvor de registreres og får et værelse.

Asylansøgere, der ikke afvises ved grænsen, indkvarteres i Sandholmlejren, hvor politiet afhører dem, fotograferer dem og tager deres fingeraftryk med henblik på at fastslå deres identitet, nationalitet og deres rejserute.

Centret administreres af Dansk Røde Kors og hører under Integrationsministeriet.

Røde Kors har haft ansvaret for at administrere de åbne centre siden 1994. Centret ligger 25 kilometer nord for København på en gammel militærkaserne.

Ved ankomsten afholdes der et informationsmøde, og der foretages en helbredsundersøgelse. Nyankomne bliver i gennemsnit to måneder i Sandholmlejren, før de flyttes til andre centre, mens deres ansøgning behandles. Der træffes afgørelse om deres asylansøgning efter gennemsnitlig ni måneder. Asylansøgerne kan bo på centrene, mens deres ansøgning behandles. De voksne får et grundkursus i dansk.

Sandholm er ligeledes et udsendelsescenter for personer, der har fået afslag på deres asylansøgning, og som er genstand for motiverende foranstaltninger.

Centret har et lægecenter/klinik, en tøjforretning, et beskæftigelsescenter, en genbrugsbutik, et vaskeri, en vuggestue, en systue og en festsal.

Beboerne kan frit gå og komme både inde på og uden for centret. Centret er åbent for besøg udefra, hvis de besøgende er blevet inviteret af en beboer. Foreningerne har frihed til at besøge centret regelmæssigt. Ngo'erne har et godt forhold til beboerne.

Familierne bor i meget små præfabrikerede bungalows. Hver bungalow har egen indgang og omkring 2 små værelser pr. familie. Enlige mænd indlogeres på mindre værelser, som de deler med 1-3 andre personer. Forholdene er generelt gode, hvis beboerne skulle opholde sig på centret i et begrænset tidsrum, men det er ikke beregnet til, at folk skal bo der i flere år.

1 Dansk Røde Kors Center Sandholm.

2 Dansk Røde Kors Center Sandholm.

Børnene har adgang til undervisning på Røde Kors' skoler. Der er en børnehave i centret, skolen ligger 5 km fra centret, og børnene tager dertil i bus. Nogle børn går i kommuneskole, efter at de har boet i Sandholmløjren i flere år.

De familier, som delegationen mødte under besøget, har boet i Sandholmløjren i flere år, 5 eller 6 år i gennemsnit. Disse personer er i Danmark på "tålt ophold". De gav alle udtryk for deres frustration over at skulle bo på centret så længe og klagede over den usikkerhed, de må leve med. Delegationen mødte en familie med en handikappet og traumatiseret datter, som ifølge forældrene og foreningerne ikke fik den rette pleje.

Interneringscenter for indvandrere i Sandholm

Interneringscentret for indvandrere i Sandholmløjren er det eneste interneringscenter i Danmark. Delegationen havde kun mulighed for at besøge bestemte dele af centret, fordi myndighederne først meget sent havde fået besked om besøget. Centret fik besøg af en delegation fra Europarådet i februar 2008.

Interneringscentret har en kapacitet på 118 pladser og administreres af Justitsministeriet. På dagen for besøget var 55 personer med 25 nationaliteter interneret i centret. Indvandrere og asylansøgere må ikke interneres i fængsler.

De internerede er asylansøgere, der har fået afslag på deres ansøgning, og som er genstand for en udvisningsordre, hvor der er stor risiko for, at de vil modsætte sig udvisningsprocedurerne. De forbliver i interneringscentret, mens deres tilbagesendelse arrangeres. Der findes ikke nogen øvre grænse for interneringen. Den gennemsnitlige varighed er i øjeblikket 42 dage¹. Under besøget gav de ansvarlige muligheder på centret udtryk for, at interneringens varighed varierer meget og kan gå lige fra nogle dage til flere måneder, og at den gennemsnitlige interneringsperiode er på tre dage. 25 personer ankom inden januar 2008 og tilbageholdes på grund af tvivl om deres identitet, eller fordi de ikke overholder deres forpligtelse til at give sig til kende.

Forholdene er generelt forholdsvis acceptable. De internerede er ikke lukket inde på deres værelser og har adgang til en lille central gård nogle timer om dagen.

Der er en læge til stede på centret 15 timer om ugen, og to sygeplejersker er til stede konstant.

Mænd og kvinder befinder sig i hver sin fløj. Kvindefløjen har 20 pladser; seks kvinder var til stede under besøget. Kvinderne er ikke lukket inde på deres værelser og kan gå ud i en slags stue. De kan gå udenfor nogle timer om dagen. To kvinder talte med delegationen under besøget. Den første var gravid og var genstand for en udvisningsbeslutning, selv om faderen til hendes barn, med en anden nationalitet end hendes, skulle blive i Danmark. Den anden havde ukrainsk statsborgerskab og havde opholdt sig ulovligt i Danmark i flere år og var interneret, selv om hendes søn og barnebarn er danske statsborgere.

De internerede har adgang til en gymnastiksal. Myndighederne gjorde opmærksom på fordelene ved denne sal, således at de internerede kan få udløb for deres frustrationer (over udvisningsproceduren eller usikkerheden om deres fremtid) ved at udøve en sport.

¹ Undersøgelse bestilt af politikafdeling C under Europa-Parlamentets Udvalg Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender i december 2007.

Center Kongelunden er et åbent center, der administreres af Dansk Røde Kors. Det er et center for særlig behandling af asylansøgere, der har behov for supplerende behandling ud over den behandling, som alle asylansøgere får. Centret har i en måned modtaget enlige mødre med deres små børn. Tidligere fandtes et center udelukkende for kvinder i København, men dette måtte lukke.

Centret råder over 150 pladser til specialbehandling og 100 almindelige pladser. Centret ligger i nærheden af Københavns lufthavn.

De enlige kvinder og deres børn indlogeres i separate bungalows med enkeltværelser til de enkelte mødre med deres børn samt et køkken, som er fælles. Delegationen besøgte nye bungalows, hvor forholdene er virkelig gode. Familier (med begge forældre) har to værelser med eget badeværelse.

På centret findes der en skole for voksne, et legecenter, en vuggestue, en café, et cykelskur og et snedkerværksted. Der findes også et center for specialbehandling, hvor læger og psykiatere arbejder på fuld tid. Personer kan sendes til specialcentret af Udlændingesservice, hvis:

- forældrene har en psykisk lidelse, der gør dem ude af stand til at passe deres børn
- familier, hvor der foreligger en umiddelbar risiko for, at de forsømmer deres børn
- unge (mellem 18 og 24 år) med psykiske lidelser
- personer med fysiske handikap, der har behov for regelmæssig og specifik pleje eller rehabilitering, som ikke kan leveres på et andet center
- personer med psykiske lidelser, der ikke er i stand til at følge en behandling, at sørge for deres personlige hygiejne, eller som ikke er i stand til at tage vare på sig selv
- personer med mentale lidelser og alvorlige handikap
- overlevende efter tortur, der er alvorligt handikappede.

De største grupper, der modtages i Kongelunden, er familier og personer med behandlingskrævende psykiske lidelser. Deres gennemsnitlige opholdstid er 3 år. Centret lægger vægt på, at børnene har det godt.

5. Møde med departementschef i Integrationsministeriet, Claes NILAS

Delegationen beklager, at den ikke fik mulighed for at møde ministeren Birthe Rønn Hornbech personligt. Vi vil gerne understrege, at det er første gang, at en sådan delegation fra Udvalget om Borgernes Rettigheder ikke mødes med den ansvarlige minister eller statssekretær for asyl og indvandring.

Claes Nilas skitserede Danmarks særlige situation, idet landet ikke deltager i afsnit IV til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og derfor ikke anvender direktiverne om modtagelsesforholdene og procedurerne. I henhold til en international aftale med Den Europæiske Union deltager Danmark i forordningen om Dublin II og Eurodac.

Antallet af asylansøgere er faldende i Danmark. På Sandholmcentret modtager man asylansøgerne, når de første gang ankommer til Danmark, og de sendes derefter videre til opholdscentrene. Der findes flere typer af centre i Danmark, herunder specialcentre for børn, enlige kvinder eller mennesker med helbredsproblemer.

Udlændingesservice har ansvaret for at undersøge asylansøgningerne. Hvis en ansøgning afvises, sendes den videre til Flygtningenævnet, der består af en dommer og to andre medlemmer, der kan gennemgå ansøgningen på ny. Systemet er uafhængigt. Behandlingen af ansøgninger tager omkring 7-8 måneder.

Levevilkårene er blevet forbedret betydeligt i de senere år. Familier, der har opholdt sig længe i Danmark, har nu mulighed for at bo i lejligheder uden for modtagelsescentrene.

Delegationens medlemmer var overordnet set tilfredse med de fysiske forhold på modtagelsescentrene. De rejste imidlertid en række bekymringer: vedrørende opholdstiden på modtagelsescentrene, den manglende anerkendelse af en juridisk status, selv om nogle personer ikke kan sendes tilbage til deres oprindelsesland som følge af de folkeretlige bestemmelser, om spørgsmålet om mindreårige, der er forsvundet under en overførsel i henhold til Dublin II-forordningen, om de fordele, som Danmark mener at bevare ved at fastholde sin undtagelse fra afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, mens landet samtidig deltager i Schengen, om årsagerne til, at Flygtningenævnet kun består af tre personer, om familiernes muligheder for at bo uden for centrene, om effektiviteten af ledsageforanstaltningerne og om den mulige konflikt mellem forældre og børn, når sidstnævnte ikke forstår deres modersmål, fordi de har boet i Danmark i mange år.

Claes Nilas kom med følgende forklaringer:

- beslutningen om at tildele opholdstilladelse træffes af Udlændingesservice i overensstemmelse med dansk lov. De pågældende kan frit forlade Danmark frivilligt, men de nægter at rejse frivilligt, og derfor har de opholdt sig i Danmark i mange år. Der er ikke flertal i Folketinget for at ændre loven, så denne situation bringes til ophør. Derfor lægger man vægt på modtagelses- og leveforholdene
- beslutningen om at fastholde forbeholdet er en politisk beslutning, der ligger hos regeringen
- der er indgået tilbagetagelsesaftaler med oprindelseslandene, så folk kan rejse hjem under acceptable forhold; dette gælder f.eks. Afghanistan. Den danske regering beklager, at man endnu ikke har kunnet indgå lignende aftaler med Irak og Somalia. Enkelte har dog kunnet sendes tilbage til det nordlige Irak
- humanitære opholdstilladelser kan f.eks. tildeles alvorligt syge personer
- med hensyn til anvendelsen af Dublin II-forordningen godkendte Danmark i 2007 78 % af de modtagne anmodninger om overførsler. Danmark sørger for, at uledsagede mindreårige bringes sammen med deres familie inden for rammerne af Dublin II, men der træffes afgørelser fra sag til sag
- antallet af medlemmer af Flygtningenævnet blev nedsat til tre personer efter en flertalsbeslutning i Folketinget for at give mulighed for at træffe hurtige afgørelser
- Danmark har forståelse for dilemmaet med asylansøgnernes børn, og derfor tilbyder man dem modersmålsundervisning for at give dem mulighed for at vende tilbage til deres forældres hjemland
- der bevilges 1,9 millioner euro om året for at give familierne mulighed for at bo uden

for centrene

- undervisningen på Røde Kors-skolerne er af god kvalitet, og regeringen fastsætter kvalitetskrav for læseplanerne.

6. Ordførerens konklusioner

Ordføreren konstaterer, at forholdene på de danske modtagelsescentre generelt er fine takket være Dansk Røde Kors' indsats. Regeringens indsats for at forbedre leveforholdene på centrene har givet konkrete resultater. Ordføreren understreger imidlertid, at modtagelsesforholdene kun kan betragtes som gode, hvis opholdet på centrene er tidsbegrænset. Delegationen er meget bekymret over at se, at nogle familier har boet på centrene i flere år, nogle i årtier. Man kan dog konstatere, at når mennesker tilbringer meget lang tid i centrene, kan modtagelsesforholdene ikke betragtes som acceptable. Det er således ikke en politik, der på tilfredsstillende vis kan garantere de pågældendes værdighed.

Ordføreren understreger, at anvendelsen af internering synes at være begrænset til enkelte tilfælde og under forhold, der synes at være i orden. Hun udtrykker imidlertid bekymring over, at der ikke findes nogen maksimal varighed for interneringsperioden, og over at en ung, gravid kvinde kan være interneret med henblik på udvisning.

Statussen med "tålt ophold" giver store problemer, for på grund af den manglende juridiske klarhed, fanges de pågældende i et juridisk tomrum, der forhindrer enhver form for integration i samfundet. Den juridiske uklarhed om deres fremtid er i øvrigt en betydelig stressfaktor for de pågældende, der går i konstant frygt for at blive udvist til et land, hvor de er truede. Ordføreren er særligt bekymret over, at personer, der ansøger om international beskyttelse, selv har ansvaret for at træffe beslutning om deres hjemrejse, fordi regeringen ikke kan træffe denne beslutning på grund af de folkeretlige bestemmelser. Det forekommer paradoksalt at presse disse mennesker til frivilligt at vende tilbage til et land, som Danmark ikke selv kan sende dem tilbage til på grund af folkeretten og indirekte på grund af forbuddet mod enhver for umenneskelig eller nedværdigende behandling. Ordføreren opfordrer den danske regering til at indføre en klar juridisk status for disse mennesker i lighed med den subsidiære beskyttelse for at give dem mulighed for at blive integreret i samfundet.

Ordføreren er særligt bekymret over situationen for mange irakere, der befinder sig på de danske modtagelsescentre, fordi de har fået afslag på deres asylansøgning. Disse personer har boet flere år i Danmark uden at få deres status anerkendt og uden nogen form for beskyttelse. Hun opfordrer den danske regering til at udvide sin nuværende politik for genoptagelse af sagerne for de irakiske asylansøgere, der har fået afslag, til alle irakiske asylansøgere i lyset af den nuværende ustabile situation i Irak og for at sikre dem en form for international beskyttelse.

I lyset af disse oplysninger mener ordføreren, at Danmark fremover bør opgive sit forbehold i henhold til protokollen til Amsterdamtraktaten og dermed deltage i alle foranstaltninger i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab¹. Eftersom Danmark rent faktisk er en del af Schengen-området og allerede deltager i to af de eksisterende direktiver på asylområdet, vil det være ønskeligt, at landet kan deltage i alle de europæiske instrumenter på asylområdet for at sikre et ensartet beskyttelsesniveau i hele Den Europæiske Union.

¹ Ifølge protokollens artikel 7 har Danmark til enhver tid ret til dette.

Annex 1

ΕΒΡΟΠΕΪΣΚΙ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤΟ ΕΥΡΩΠΕΟ ΕΥΡΩΠΣΚΪ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΕΥΡΩΠΑ-ΠΑΡΛΑΜΕΝΤΕΤ
ΕΥΡΩΠΑΪΣΧΕΣ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΕΥΡΩΟΡΑ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPEEN PARLAIMINT NA HEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMANTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

European Parliament Committee on civil liberties, justice and home affairs Delegation to Denmark 10 - 11 April 2008

LIST OF PARTICIPANTS

Version 08.04.2008

MEMBERS OF THE EUROPEAN PARLIAMENT

Panayiotis DEMETRIOU (EPP-ED) (Head of delegation)
Martine ROURE (PSE) (Rapporteur)

Edit BAUER (EPP-ED)
Frieda BREPOELS (EPP-ED)
Jeanine HENNIS-PLASSCHAERT (ALDE)
Metin KAZAK (ALDE)

Søren Bo SØNDERGAARD (GUE/NGL) (*hors quota*)
Britta THOMSEN (PSE) (*hors quota*)

ASSISTANTS TO MEMBERS

Pauline CHAIGNE (assistant to Martine ROURE)

STAFF OF THE POLITICAL GROUPS

Annie LEMARCHAL (PES)
Anders RASMUSSEN (ALDE)
Christine SIDENIUS (Greens/EFA)
Michael SPEISER (EPP-ED)
Mette TONSBORG (GUE/NGL)

STAFF OF THE SECRETARIAT OF THE COMMITTEE ON CIVIL LIBERTIES, JUSTICE AND HOME AFFAIRS

Ana DUMITRACHE (administrator)
Vita GRIFITA (assistant)

**STAFF OF THE WEB COMMUNICATION UNIT OF THE EUROPEAN
PARLIAMENT**

Olav GADE

STAFF OF EUROPE BY SATELLITE

Maria Teresa CONESA ALCAZAR
Casper THORSØEJR (cameraman)
Leif MØLLER (soundman)

INTERPRETERS

FR

Maurizio GASTALDI (IT - EN - ES - PT)
Joseph LEROY (DE - IT - NL - DA)

EN

Aoife KENNEDY (FR - DE - NL)
Aase PEERLESS (DE - IT - DA - SV - NO)

NL

Kristel SIMONS (FR - IT - EN - DA - PT)
Petra LAMBRECHTS (FR - EN - DA - MT)

DA

Line ANDERSSEN (DE - EN - HU)
Suzanne LARSSON (FR - NL - EN - SV) - TEAM LEADER

HU

Gyorgy MAJZIK (EN)
Eva VIGILD (DA - EN)

For further information, please contact

Ana DUMITRACHE
European Parliament
Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
Tel: 0032 (0)2/28 41416
Fax: 00 32 (0)2/28 44941
E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

Annex 2

ΕΒΡΟΠΕΪΣΚΙ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤΟ ΕΥΡΩΠΕΟ ΕΥΡΩΠΣΚΪ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΕΥΡΩΠΑ-ΠΑΡΛΑΜΕΝΤΕΤ
ΕΥΡΩΠΑΪΣΧΕΣ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΕΥΡΩΠΑ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA ΗΕΟΡΡΑ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤΟ ΕΥΡΩΠΕΟ ΕΙΡΩΠΑΣ ΠΑΡΛΑΜΕΝΤΣ
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

European Parliament Committee on civil liberties, justice and home affairs Delegation to Denmark 10 and 11 April 2008

Draft programme

Version 08.04.2008

Thursday, 10 April 2008

- 14:50 – 16:30 flight *SN 2259* to Copenhagen
- 16:30 – 17:30 transfer by bus to the European Parliament office in Copenhagen¹
- 17:30 – 19:15 meeting with **NGOs who sent an appeal to the LIBE Committee in 2006**
(location: European Parliament office²)
- 19:15 – 19:30 transfer by bus to the Kong Frederik Copenhagen hotel³ and registration at the hotel

Free diner

Friday, 11 April 2008

- 08:30 – 9:10 travel by bus to Sandholm (approx. 25 km from Copenhagen)

¹ Europa-Parlamentet, Informationskontoret i Danmark, Europa-Huset, Gothersgade 115, DK-1123 København K, tel +45 / 33 14 33 77, fax +45 / 33 15 08 05

² Europa-Parlamentet, Informationskontoret i Danmark, Europa-Huset, Gothersgade 115, DK-1123 København K, tel +45 / 33 14 33 77, fax +45 / 33 15 08 05

³ 25 Vester Voldgade, 1552 Copenhagen, Denmark, Phone: (+45) 3321 5902,
<http://www.nphotels.dk/kongfrederik/index.htm>

- 9:10 – 11:30 visit of the **Sandholm centres**¹ (Sandholm Camp for asylum seekers and Sandholm Foreigners' Detention Centre)
- *Sandholm Camp for asylum seekers is the biggest asylum centre in Denmark, and this is also where all asylum seekers go when they first arrive in Denmark. It is managed by the Danish Red Cross, under the responsibility of the Ministry of Refugee, Immigration and Integration Affairs.*
 - *Sandholm Foreigners Detention Centre is the only closed detention centre operated in Denmark. It is managed by the Ministry of Justice. The Detention Centre has a capacity of 118.*
- The delegates will first receive general information on the asylum work. A tour of the centre will follow, as well as a visit in the Detention Centre.
- 11:30 – 12:10 travel by bus to the Red Cross House in Copenhagen,
12:10 – 13:20 lunch hosted by Red Cross (location: Red Cross House²)
- 13:20 – 13:40 transfer by bus to the Ministry of Refugee, Immigration and Integration Affairs³
- 13:40 – 14:00 registration at the Ministry of Refugee, Immigration and Integration Affairs
14:00 – 15:00 **meeting with Mr. Claes NILAS**, Permanent Secretary of the Ministry of Refugee, Immigration and Integration Affairs
- 15:00 – 15:45 travel to the **Centre Kongelunden** near Copenhagen airport (*open centre managed by the Danish Red Cross*)
- 15:45 – 17:45 visit of the Centre Kongelunden, including a **meeting with the Red Cross**
- 17:45 – 18:15 bus to the airport, proposed flight: SN flight nr. 2264 Copenhagen-Brussels, 19:30 - 21:05

For further information, please contact :
 Ana DUMITRACHE
 Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
 E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

¹ Center Sandholm, Dansk Røde Kors Center Sandholm, Sandholmgårdsvej, 3460 Birkerød, Denmark, Tel +45 48 10 77 00

² H.C. Ørstedesvej 47, Frederiksberg

³ Holbergsgade 6, 1057 Copenhagen K

Annex 3

List of organisations which were present at the meeting with the LIBE delegation on 10 April 2008

<p>SOS Against Racism, Denmark SOS mod Racisme, Medborgerhuset, Nørre Allé 7, 2200 København N. Denmark.</p>	<p>Anne Nielsen Chairman</p>
<p>Lawyers' Association for Asylum and Immigration Law Advokatkontoret, Falkoner Allé 7, 1. sal. 2000 Frederiksberg, Denmark</p>	<p>Helge Nørrung Spokesperson</p>
<p>Asylum Now Asyl-Nu</p>	<p>Gerd Gottlieb Spokesperson</p>
<p>Grandparents for asylum Bedsteforældre for asyl</p>	<p>Inga Axelsen Spokesperson Najeb Haddar Emine Haddar Kis Kapel</p>
<p>Danish Refugee Council Dansk Flygtningehjælp Borgergade 10 1300 København K. Denmark.</p>	<p>Nina Lassen Senior Legal Advisor Asylum & Repatriation</p>
<p>The Refugees Underground Committee Flygtninge Under Jorden</p>	<p>Michala Clante Bendixen Contact person</p>
<p>The Friends of Nura Nuras venner The Rights of All Children Alle børns rettigheder</p>	<p>Mogens Fischermann Chairman Spokesperson</p>
<p>Bente Rich Specialist in Child Psychiatry</p>	
<p>Save the Children Denmark Red Barnet Rosenørns Allé 12 1634 København V. Denmark</p>	<p>Inger Neufeld Project coordinator</p>

Citizens for a Decent Denmark Borgere for et Anstændigt Danmark	Amila Jasarevic Member of the Coordination Group
The Parsons' initiative Præsteinitiativet c/o Bodil Hindsholm Hansen Udbynedervej 16, 8970 Havndal, Denmark	Niels Nymann Eriksen Parson
Amnesty International Dansk Afdeling/Danish Section Gammeltorv 8, 5 sal 1457 København K. Denmark	Lisa Blinkenberg International Coordinator
The Danish Immigrant Counselling Indvandrerådgivningen Vesterbrogade 14 butikken DK-8000 Århus C	Leif Randeris Chairman
Network of ethnic minority women, Henna Kvindenetværket Henna	Uzma Andresen Chairwoman
Documentation and Advisory Center On Racial Discrimination Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination Medborgerhuset, Nørre Allé 7, 2. sal. 2200 København N. Denmark	Kirsten Schalburg Member of the board
Committee for Ethnic Equality Foreningen for Etnisk Ligestilling	Joakim Wange Larsson Member, substitute for the chairman, Halima El Abassi
Institute for Human Rights Institut for menneskerettigheder Strandgade 56 1401 Copenhagen K	Lisbeth Garly Andersen Kim Kjær Researchers
Voice for asylum	Sameer Algamal